

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 122. Quandonam cesset obligatio promissionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

§. 10. Qui pro alio acceptavit promissionem, 793
 non potest eam acceptationem revocare, Covarr.
 Less. Sanch. aliiq; comuniter cum Onn. n. 69. ex Reg.
 33. Juris in 6., Mutare consilium quis non potest in
 alterius detrimentum; unde Reg. 35. ff. De Reg. Ju-
 ris, dicens nihil tam naturale esse, quam eo genere
 quidque dissolvere, quo colligatum est, intelligitur,
 nisi ius tertio sit acquisitum, Dicast. n. 150. Castrop.
 p. 6. n. 7. limitat, si promissio esset facta in gra-
 tiam acceptantis seu stipulantis, non autem in
 gratiam tertii, cui nullum ius esset acquisitum.

Q. 122. Quandonam cesset obligatio promissionis. 794
 R. Cessat 1. ex consensu partium, secundum Reg.
 Juris paulò ante citatam. 2. Si res promissa fiat
 impossibilis: quòd si postea iterum fiat possibilis,
 redit obligatio, non enim erat sublata sed sus-
 pensa, uti rectè Dicast. n. 175. cum aliis. 3. Si fiat
 pernitiosa vel inutilis promissario, Cajet. Mol.
 Less. Onn. d. 29. n. 154. & alii. 4. Si fiat illicita,
 hinc si promissisti Titio equum, & postea cum ju-
 ramento eundem promittas Cajo, secunda pro-
 missio & juramentum non obligant, quia mate-
 ria ejus est ratione primæ promissionis facta illi-
 cita saltem sub veniali, Lugo d. 23. n. 106. Dicast.
 n. 130. Quòd si Titius cedat iure suo, non ideo
 convalescet secunda promissio, si fuit absoluta,
 quia quod initio invalidum est, tempore non
 convalescit, Sanch. Turr. Lugo n. 107. contra
 Covarr. Econtra tamen si ex suppositione facti
 illiciti materia promissionis sit licita, & accesserit
 promissio conditionata, v.g. si per unum con-
 tractum promissisti absolutè meretrici aureum
 pro usu corporis, & simul per alium conditiona-

tum, si nempe dedisset usum corporis, teneberis promisso vi contractus conditionati, secundum dicta n. 692., quia hic contractus conditionatus supposito peccato habet objectum licitum, *Mol. Less. Sanch.* aliique plurimi cum *Dicast. n. 168.* Si causa illius finalis non subsistat vel cesset, *Decret. conf. 86. n. 5. Castrop p. 12. n. 6.* cum commun. 6. Si promissarius ex culpa sua non stet promissioni reciprocae, etiam si promissiones non habuerint inter se connexionem, quia frangens eisdem dignus est, ut frangatur eidem, talisque censetur fuisse voluntas promittentis, *Nav. Less. Bonnac. Onn. n. 185.* cum commun. 7. Si res non maneat in eodem statu, quia omnis promissio censetur fieri sub hac conditione tacita, nisi status & circumstantiae notabiliter mutantur, aut saltem per epikian sic interpretanda est, *Less. Mol. Fill. Castrop. n. 2. Onn. n. 153.*, hanc non teneris si post promissionem pecuniae ante traditionem casu incidas in magnam paupertatem, uti omnes notant; item si promissisti amico, & graves inimicitiae supervenerunt, *Dicast. n. 120. Onn. n. 156.* Item si promissisti comitari alterum, & sine gravi tuo damno non possis. Non sufficit tamen qualiscunque non notabilis mutatio, alioquin vix ulla promissio diu obligabit: Ne sufficit nunc animadverti in re difficultatem, quam praevisa vel melius considerata non promississet, cum enim talis difficultas per se in causa rei, tibi imputa, quod non perpenderis melius, *Mol. d. 272. Dicast. n. 119.* Itaque requiritur talis status alius, aut talis nunc ab extrinseco superveniens difficultas, ut intentio promittentis secundum iudicium prudentium

tum non videatur se eò extendisse, promissio enim non obligat ultra intentionem promittentis, & sicuti in generali concessione non comprehenduntur ea, quæ quis non concederet, si in speciali peterentur, ita nec in gratuita promissione comprehenduntur illi eventus, qui prudentis viri iudicio exciperentur, si promittenti occurrissent. Et hæcenus dicta vera esse dicunt *Less. n. 48. & Dicast. n. 117.*, quamvis additum esset iuramentum, hoc enim non extendebat se longius, neque ad aliud, quàm ad quod obligabat promissio.

Q. 123. An obliget promissio prodiga. R. Ob- 795
ligat, si solutio rei promissæ non sit peccaminosa, quia quamvis promissio fuerit prodigalitas, executio tamen erit solutio iustitiæ; aliud enim est esse promissionem illicitam & promissionem illiciti, uti dictum est n. 691. notatque *Dicast. l. 2. t. 4. dub. 5.*; sic si nobilis puella cum familiæ offensa, & iustè invitis Parentibus promittat Matrimonium impari, peccat promittendo, sed quia non peccat ineundo, postquam promisit, tenetur inire, *Less. l. 2. C. 18. n. 9. Dicast. supra,* Vide dicta p. 1. n. 320.

Q. 124. Quanam promissiones sint jure irritæ. 796
R. Omnes, quæ dant occasionem peccandi, *Dicast. à n. 170. cum aliis.* Hinc irrita est promissio, si quis promittat alteri remittere obligationem de dolo, de furto, de injuria, *L. 27. §. 4. ff. De pactis, & Reg. 23. ff. De Reg. juris.* Item si uxor illi, cum quo adulteratur vivente marito, promittat Matrimonium, *Cap. Si quis. 8. De eo, qui duxit Matrim.* Item si quis promittat beneficium Ecclesiasticum necdum vacans, *Cap. Ex tenore, 13.*